

[Undervisningsministeren]

selvfølgelig – måtte forudsætte disse som andre regler overholdt, synes jeg i øvrigt nok, at det er at stille tingene lidt på hovedet at tale om tilbagevirkende kraft i forbindelse med formuleringen af en sanktionsbestemmelse, der burde være overflødig.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (21/7 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren i forbindelse med nyordningen om skatteydernes klageadgang træffe bestemmelse om, at skatteyderne skal have oplysning om eventuelle mindretalsindstillinger ved afgørelser i landsskatteretten?«

(Spm. nr. 1029).

Begrundelse.

Efter at folketinget i juni 1977 vedtog den nye skattestyrelseslov, skal klageadgangen for skatteydere nyordnes.

Landsskatteretten, der jo også i kraft af sit navn af mange borgere opfattes som domstol, har hidtil ikke givet oplysning om mindretalsindstillinger.

Oplysning om mindretalsindstillinger gives, når der afsiges domme ved domstolene. Netop fordi landsskatteretten opfattes som en domstol, kan den almindelige borger ikke forstå den manglende oplysning om eventuelle mindretalsindstillinger. Og der kan ikke herske tvivl om, at denne manglende oplysning af mange borgere opfattes som udtryk for en bedrøvelighed og nedladende holdning fra myndighedernes side i skattesager.

Til dette kommer, at oplysningen om eventuelt mindretal i landsskatterettens kendelser ofte vil kunne være til gavn for borgerne og spare domstolene for arbejde.

Når en skatteyder skal overveje, om han/hun skal indbringe en afgørelse fra landsskatteretten for en domstol, vil oplysning om eventuelt mindretal i landsskatteretten kunne være vejledende. I et antal sager må det kunne forventes, at sagen ikke indbringes for domstol. Loven om landsskatteretten foreskriver ikke, at der skal gives oplysning om mindretalsindstillinger, men det gør loven om monopolankenævnet eller loven om fredningssager heller ikke. Alligevel gives der oplysning om mindretalsindstillinger i afgø-

relser både fra monopolankenævnet og fra overfredningsnævnet.

Hvis der indføres pligt til at oplyse om eventuelle mindretalsindstillinger i landsskatteretsafgørelser, vil det afgørende være oplysningen, ikke hvem der har haft mindretalsindstillingen.

Det radikale venstre fremførte allerede i sommeren 1975 ved et møde om landsskatteretten, som daværende minister Svend Jakobsen afholdt på Marienborg, ønsket om, at mindretalsindstillinger skulle oplyses. Ved forhandlingerne i folketingets skatte- og afgiftsudvalg i foråret 1976 om det ikke gennemførte lovforslag om ændring af landsskatteretten gentog det radikale venstre dette ønske.

Besvarelse (31/7 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Spørgsmålet om angivelse af dissens ved landsskatterettens afgørelser har været drøftet adskillige gange, således i landsskatteretsudvalgets betænkning nr. 339 af september 1963, og som ændringsforslag, stillet af 2 medlemmer af folketingets skatte- og afgiftsudvalg i forbindelse med det i samlingen 1975-76 fremsatte, men ikke gennemførte lovforslag om ændringer af landsskatteretsloven og endvidere som anført i spørgsmålet på et møde i sommeren 1975 om landsskatteretten.

Der er ikke i forbindelse med udvalgsbehandlingen af skattestyrelsesloven i skatte- og afgiftsudvalgets betænkning optaget ændringsforslag vedrørende dissens.

På det således foreliggende finder jeg det ikke rigtigt at gennemføre en så betydningsfuld ændring i landsskatterettens hidtidige virke administrativt. Jeg må mene, at en eventuel ændring må kræve lovhjælp.

Jeg agter at indhente en udtalelse om spørgsmålet fra landsskatteretten og vil derefter tage stilling til, om der er anledning til et lovgivningsinitiativ.

Til *socialministeren* (21/7 78) af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Vil ministeren træffe foranstaltninger til at nedbringe tiden for behandling af sager i